

JAN KLECANDA:

MALOMĚSTSKÝ APOŠTOL.

KUS HISTORIE Z MALÉHO MĚSTEČKA.

"A sedněme přece," vyběžela kupecová.

"No, sedněme a načněme z jiného! Váš jsi teprve přišel a dost času myslit na oděh," vybízel starý Jarolímek.

"Načněme — a ty, Terezko, jdi také něco načít — no víš, kde stoji?"

Kupecová odkvapila a bylo jí v kuchyni slyšet chřestit klíči a sklem.

"Tak ženat — ženat! A děti?" počal kupec. "A co že jsi svojo hned nepřivedl?"

"Prosím tě, nevědeš jsem — co a jak a děti — toť víš, jak jim potom vše vyložit? Netřeba jim ještě vědět, jakého tatíka měly za mladších let, než ještě byly na světě," řekl feditel trochu trpce, svaluje vše na sebe.

"No, tehdy jsi ještě tatíkem nebyl a ani to se nemá zrovna začít," omlouval starý. "Ostatně, řekl jsem si, chyba byla trochu na obou stranách."

Syn Blažej se při těch slovech utřel, jakoby ho voda bočila, ale přemohl se. "Ba že, ba! Dost jsme se pro tebe naplákali."

"Tys plakal, ty," v duchu řekl si starý a zle se zamračil. Když tak oba syny viděl pohromadě a porovnával, poznal tím jasněji rozdíl v jejich povahách a přichyloval se svou láskou vždy více k Václavovi. Už už měl na jazyku hořkou jakousi poznámku, když v tom vcházel paní Tereza s dvěma láhevmi vína a sklem.

"Připijme si na šťastné shledání!" zvolal Blažej.

"A na svorné bratrské spojení," důrazně doložil starý, chápaje se ochotně sklenice.

"Pij, bratříčko, pij!" pomáhal si kupec z rozpáku, do nichž ho uvedla oteva narážka na bratrskou svornost. "Je to právě mělničká!"

"To se pívá jen o křtinách," zadržoval starý.

"A o dědečkové svátku," honem dodala paní Tereza.

Tukli si a připili. Kupecová jen tak okraj sklínky olízla, starý napil se málo, kupec do polovice sklenice, než se podíval, kolik mu ještě zbylo. Jen Václav, ochotnav dříve víno na jazyku, vypil sklenku do poslední kapky.

"Na zdraví!" zvolal srdečně.

"Rožmání vínu! To je dobré znamení," myslil si Blažej.

"Umí to!" šleha výmluvný pohledem Tereza ku mužovi a ochotně dolévala sklenky.

"Nenalévejte, švaříčková," bránil se žertem Václav. "Nemohu vidět plnou sklenici."

"A přáznou teprve ne?" vyklozlo Tereze, co si právě myslila.

"To už docela ne! — Ale teď připijme na zdraví hospodyní domu," vybízel feditel. "Tobě vínočko věru zaslouží, aby se nemechalo zksyat."

Znovu si připili, ale tentokrát již Blažej napil se upřímněji, poštítaje, že ty dvě láhve už na to tak jako tak prasknou.

"A teď abychom se zvedli," vybízel Václav.

"Snad byste nevstali od našetého? Kdo doma dopije!" nutila paní Tereza.

"No, mne už na vojně nezabíjí," zasmál se feditel.

"Připijme přece váš paní — jaké je vaše jméno? Ani posud nevíme," trochu špitatě řekla kupecová.

"A to připiji rádi! A kolik? To dobrá duše si to zasluhuje. Ať jí je má Klárka!"

"Klárka! Vída — Klárka!" kyvala si vino paní Tereza. "I já, mne má hečí — A kdy pak nám ji tady přivedete? A dětičky?" — dodala hlasitě.

"Tak jsem si už myslil," zahanvočil starý trochu namočený. "Ze by snad tento — tady v salouně — se říká Blažejík?"

"Jak myslíte, tatíčku!"

"No, já myslím — tento — přece snad ho nemecháme pod tími střeškou!"

"A vidíte! Ani by ti nebylo na napadlo!" douchapitně ozvala se kupecová. "Váš jest si to myslila již dříve."

"To bys mohl — Je tam kanapě —" svědčil Blažej.

"Kanapě pro děti," postel pro Klárku dáme snést s půdy po matce — a Václav má v mém pokoji hostinskou postel," odhodlal se starý k rozhodnosti, když už byl v tom.

"Ti se nám tu nasadí!" myslila si kupecová, ale div že radostí neobjala tehána, že to tak dobře navlekl. "Dědeček přece jen vždycky ví pomoe," přichylovala si.

"Inu tak! Už pro lidské fočí!" dost upřímně doznal Blažej, nepominaje při tom na zámožské bohatství.

"Tak tedy přijímám — a od srdce rád! V těch hostincích si člověk mnoho nevybère. A hlavní věc — budu u svých —" těšil se Václav.

"A nic to nestojí —" řekli si očima manželé kupecové.

"Přijďte tedy, až všecko zřídíme a postavíme. Ale teď už je čas, podívat se ku svým —"

Po krátkém rozloučení, při němž kupec doprovodil otec a bratra až před dům, rozešli se. Tereza zadem seběhla do krámu, aby ještě trochu ulevila překypujícímu srdci.

"Slyšel jsi? Za mořem byli. To v Americe asi! Odtud ono to pánstvo."

"Také jsem si pomyslíl. No, alespoň nebude starého hrdlit. A nadhodil cosi jako, že by tu něco ukoupil nebo převzal."

"Jen aby — — Víš, dlouho nesmíš odkládat. Maji-li — a zdá se, že mají, ať je všecko zařizeno, než protlukou co přivezli."

"Tak tak! Václav je lehkovážný ve všem! V první ráži nebude mnoho dbát. Rád se ukáže —"

"Je vidět, že umí užívat světa. Viděl jsi? Víno pije jako vodu. A rozumí mu, myslím, víc, než ty, jak jsi kupec —"

"Kde pak my — To my nedovodeme!"

"Ale to nastěhování není mi dvakrát milé —"

"Také jsi se tak nemusila ukvapit —"

"Prosím tě, bylo vyhnouti? A kdyby člověk věděl —"

Václav s otcem kráceli zatím po náměstí k "bílému lvu", oba dosti spokojeni a potěšeni. Lidé se všech stran srdečně pozdravovali, kývajíce rukama a smekajíce čepice i klobouky.

Bylo všem patrné, že u Jarolímků nastala úplná shoda, a to přece bylo něco, co se týkalo celého městečka.

Mnohý ze sousedů měl tisíce chuti zastavit se a zapřísti horor, ale jednak ostýcheali se Václava, jenž tak tuze panský vypadal, jednak překazil to vždy starý Jarolímek, jenž měl již naspěch, aby seznal o sobě svou smachu a proto dkoval za pozdravy s vášností přímo odstraňující.

A přece bylo starochovi tak radostno z toho šťastného setkání a smíření se synem. A v duchu již říkal si, že ta Klárka, o níž jeho Václav mluvil s patrnou úctou a láskou jako o matec i ženě, bude i jeho dobrou deeron, a že ta jeho vnučata, na nichž právě mohli oči nechat, budou pravou útěchou jeho stáří.

Otec Jarolímků byl pravý starosvětový člověk a na rodinný život si potrpěl s neobčnou míval se upřímně rád a při své pánovitě kdy křiku. Ba nebylo ani křivoého pohleda nebo zlého slova, což bylo ovšem hlavní zásluhou ústupnosti ženy a její vždy dobré mysli. Tu veselou budrou mysli oděvil Václav po matce, bože, po otci měl tvrdou, Jarolímkovskou hlavu.

Domácnost Blažejova byla ovšem též bez takových bouří, poněvadž oba manželé, když se již v nějakém občasné nedovolení, dovodili se přímocí a nechali si své výkřiky, až byli sami. Ale přes to nebylo u nich toho přitvořeného teplověru, na němž se staří výmárně rádi vychýlují.

Blažej a Tereza, oba etejně chladní a vypočetliví, byli jako dva chladní společníci, kteří neomylně pro své buďto vzácné, než jak by dohromady hotně mnoho peněz nahospodářili. Slova vládně, přitvořeně nebylo mezi nimi nikdy. Hovory jejich byly

se skoro napařad jen kolem peněz. "Výdělek, škoda, úspora, zbytečně vyhozené peníze," to byla slova, jež v jejich rozmlouvách nejčastěji se ozývala. V domě nebylo nedostatku, poněvadž štěstí Jarolímkovi neobyčejně přálo ve všem, cokoli podnikal, ale přes to neviděl jsi tu veselé tváře, nezaléhali radostného slova nebo zpěvu, jenž ve spokojených domácnostech tak rád se ozývá. Za to tím více bylo vždy slyšet křiky ze služkou a s mladencem nebo úředníkem, jichž se v domě hojně vystřídalo.

Kupec i jeho žena viděli v každém služebném člověku placentou domácího zloděje a zrádce, chodili oba stále jako po špičkách a mluvívali nejraději šeptem, jakoby stále čekali někoho překvapiti nebo báli se sami překvapení. A jiných radostí nepoznali, než shromáždění peněz ve trubličku, však i to jim působilo časem více starostí nežli potěšení. Aby nikdo neviděl, kolik mají, neukládali peněz ani v záložně, ani ve spořitelně; kupovali losy a státní papíry, jež ovšem zjednávaly jim trochu rozkoš, že se v nich mohli při zavřených dveřích prohřabovati, kopny stříhat i tažební listiny prohlížeti.

Starý Jarolímek, vida tento věčný shon po penězích, jež teď jmeňoval manonem, ač sám byl také na krejear dosti opatrný, často si vzdýhal, "po kom to ten chlapec má," a v duchu si říkal, že ty dva se hledají. On sám přece také býval dobrým kupecem, o jé — a jak dobrým, a nikdy nerozhazoval, ale aby jen v hromadě peněz spatřoval svůj životní úkol, toho u něho nebylo.

Dost možná, že se starý pán do břev nepamatoval a že za mladších let nebyl o mnoho lepší, než jeho syn, ale on měl horší začátky než Blažej, jenž si pěkně sedl již do tepla. A to bylo jisto, že zejména od těch dob, co se stal starý purkmístem, nelitoval nějakého toho krejearu na zvýšení "lesku domu" a na reprezentaci. Však koupil od Svatoslava Karolínského tři listky do divadla a ani se nehlásil o vrácení desetníků, nechav ho velkodušně jako přeplatek.

Něco podobného by se synu Blažej jisto býlo nestalo. Již proto, že by byl nekoupil ani tři, ba ani jediný lístek, poněvadž on na duševní zábavu ani krejearu nevěnoval. Jediné, co pro svou "duši" dělal, bylo, že dal v kostele na oltéru nebo svíčkové bábě na svíčičky. Bábu, jež si každý krejear viděčně prohlédl, jakoby byla peněz nikdy neviděla, ovšem osiditi nemohl, za to však kostelník našel vždy ve svém pytlíku s rolničkou, nastrčeném na dlouhém bidle, nějakou nebernou minci, kterou zhožný kupec šidil pána boha i jeho kostelního sluhu.

Jako četili manželé kupecové na sobě, četili i na dětech. Nechávali je ve všední dny — v neděli ne, poněvadž to by bylo proti pánu bohu — choditi tak dlouho otmě, až se to i dědečkovi zdálo býti nedůstojno městské honorace a koupil jim sám o jarmarec nějaký kus "zbytečné parády."

O tom všem přemítal starý Jarolímek, když po ložu xynově se bral k hospodě. Jáka to různost v povahách obou synů jednoho otce a jedné matky!

Václav, to již na něm poznával, zůstal zraje jakým býval za let mladších. Peníze neměly pro něho ceny, než když jich mohl užiti. Ale nezůstal jich jen pro sebe! Mohli-li někomu prospěti, někoho vydatovat, bylo mu největším potěšením. Pro chudáka na silnici byl by vlastni kabát světlí. Ani osovky pokladny nelitoval. Nechali to jinak — starý byl tehdy přece jen opatrný na dávání a půjčování — dovodil si pomoe k požádání i nějakým nevinným důkazem, nebo vyličostí je na mamince, jež záměrně svého miláčka odvolati nebuděla, a na konec, chtěli-li se starý mraďiti, neřka vždy omluvu, že "almanáš umochádl."

Pokračovával.

Literární upozornění. — NOVÉ SMĚRY, revue "O společenské Stručnosti", informace o sociálněvědných událostech kulturních a sociálních života, a vedle praxi literárních rozvíjí akce vědu.

— Oskříváme. Je každý pokrmoň výřevník, spolek nebo stroužní vyřevník si človek "Nových Směrů" (2840 Eagle Pl., Balti more, Md.) na ukážku a předplatí si je. 40c

Chcete si zasloužit farmu?

Prležitost pro 500 mužů ku práci na vlastních domovech.

Wisconsinští obchodníci si přeji, by se farmáři usadili v blízkosti Ashland, Wis., a zvýšili plodiny ku spotřebě ve městě.

Celá řada prominentních obchodníků v Ashland, Wis., rozhodla se na tom, že by sem mohlo býti přivedeno více farmerů, kteří by se usadili nedaleko města, a čini jim podivuhodné nabídky.

Divoké a nevdělané krajiny severního Wisconsinu jsou zámy jako podivuhodně úrodné a mnoho farmářů, kteří se usadili v těchto nových místech, pěstuje nesmírnou úrodu brambor, sena, drobného obilí a ovoce. Za své mlékařské výrobky a vejce dostávají velké ceny, leč není tam ani poloviny farmářů, kteří by byli s to pěstiti vše ku spotřebě horníků, dělníků a továrníků v tomto velkém severním kraji. Každý druh farmářských výrobků posílá se v velkém množství do Ashland. Stát Wisconsin vybídl proto osadníky, by přišli do severní jeho části a přistěhovalecká úřadovna sama a veřejně praví, že je tam skvělá příležitost pro chudé muže ku zbohnutí vzděláváním dívočin, jež druhy byly porostlé lesy.

James W. Good & Co., prominentní firma v Ashland, prohlašuje, že je jí s to umístiti na pět set rodin dle výběru na farmách v okruhu šesti mil kolem města. Aby pak povzbudili chudé, ale pozitivně muže k usazení se kolem města a ku zvýšení těžby farmářských produktů pro místní trh, mají již plán, na jehož základě ti, kdož by se tam usadili, mohli by farmy vyčistiti, postaviti si domky a platiti za ně, až by si vydělali. Je-li tolik lidí ve městech bez práce, pak toto je skvělou nabídkou k nabytí dobrého žívobyti, vlastního domku a zbohnutí.

Státní úředníci tvrdí, že skoro

Zdarma všem trpícím mužům a ženám

Obdržíte na zkoušku lék úplně zdarma na týden. Wheelerovo Bylinné thé jest sílitel jater a ledvin a krvečistitel.

Muži, ženy, dívky a starouškové. Nyni jest všude nejvíce nemocné že ani nevíte, co Vás více bolí, a tu náš lék dá úlevu a zdraví.

Jest to čistý přírodní lék a poskytuje úlevu při zácpě, kyselosti v žaludku, blůdnosti, obtíženém trávení, jaterních obtížích, bolestech hlavy, bolesti v zádech, nezávratnosti, malárii, kašli, naružení, bolavém hrdle, revmatismu, neuráži, dně, bolesti v boku, bolesti v klíči, rozčilenosti, zemřelosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, žlutence, po- peních, vyrážce, svrabu, vodnatelnosti, srdeční vadě, boulech, nádorech, li- selech, zastaralých bolestech a všech nepořádek krve a ledvin.

Je-li ho užití jakožto odvádě- ho prostředku v případě nepovolené sto- lice, nejsou používány špatné výsledky, ani bolestný, odporňý pocit jako při užívání všech jiných prostředků takov- ých, jako pilulek atd. Jest to proste- dek, dodávající chuti a síly celé sou- stavě, v jakémkoliv stádiu a nemoci.

Každá bylina v něm koná svou zvlá- stní povinnost a dohromady hojí více lidí jednu nemoc v těle.

Máme též zaručené léčení pro KATAR a pro různé Vaše nemoci. Po- píte a důvěru svou nemoc a pošleme Vám sbratem pošty lék na zkoušku a knížečky o nemocích. Nepsaljezte peněz! Zkouška Vás převede. Adresa: MARIE VOTÝPKA, care of Theopholine Remedy Co. So. Bend, Ind.

každý druh plodin dá se tu pěstovat; podnebí je zde zdravé, uhlí a vody je dosti, trhy jsou bližko a v okolí je dosti dobrých škol a kostelů.

Čtenářům našim obdržíte lze každou další informaci, dopíse-li velmi dobe známé firmě James W. Good & Co., Ashland, Wis. Lidé ti mají zásobu informací pro vhodné lidi. 38-11

Dr. C. J. NĚMEC

český lékař a ranbojí. Úřadovna č. 1316 William ul., Omaha. — Tel. Douglas 2817. Úřední hodiny: Od 10. do 12. hod. dopol.; od 2. do 5. odpoledne; od 6 hodin večer. 451f

C. H. Kubát,

právník a veřejný notář. V oboru svém zkušený. Spolehlivě zástupce u všech soudů. 403Barker Block. 15. a Farnam Tel. Douglas 6867. Omaha, Neb.

DOMOV VE WISCONSINU.

1200 Cecho-Slovanů jest nyní usazeno v blízké Philipps v okrese Price, Wisconsin. Pro r. 1910 přidělili jimse 10,000 akřů dotaz půdy s nazvem Nová Praha Settlement 49 milo od Philipps a nabízejí akr za \$300 až \$1200 na libu 10 roků. Jmé zde již 12 let a vstávají tu nejlepší pole.

Někteří se již staneje občeti nastat v ko- věrně, dala ateb v stavce: přijďte ihned. Farme jedně jest svým vlastním pánem. Beripatná jista z Chicago neb St. Pauli. Doplňte si pro církevní, mapy a vyobra- žení domovů Vašich krajanů zdejch. Bohemia-America Land and Loan Co. JNO. SCHAUER, zástupce, Box T, Philipps, Wis.

Severovy léky staly se potřebou v každé domácnosti. Zasluhují vaší důvěry.

Jste vysíleni?

Nastalo-li tělesné vysílení a ochablost následkem přepracování, nemoci neb blížícího se stáří, jestli růže s tváří zmizely a krev jest slabá, tehdy jest čas uživat

SEVERŮV ŽIVOTNÍ BALSÁM.

Přivede do krve nových sil, vrátí ztravenou barvu obličejí, povznudí ztravenou činnost jater, podporuje zažívání, vzpruží tělesnou soustavu a zlepši celé zdraví. Cena 75 centů.

Severovy Léky jsou na prodej téměř ve všech lékárnách. Požadujte jediné pravé Severovy Léky.

Zdravá krev

Jest neškodnou silně čistící a očištuje proti ne- mocem. Vám jest záležti na tom, aby krev vaše byla zdravá, čistá, čistá, tedy utřepťte

Podrážděné nervy

Jest přírodně sevtčinná, vředeň ošleď, nervno- stěbu buďni klavě, bezpečnosti a porokově slabě- stí. Takový staré volá po rychlé adaptace.

Severův Krvečistitel.

Yříditi, posilí a očistí vaši krev, zbaví křisek, odstraní jaf, vředeň těla a očistí ji proti nemoe- cem. Posilí jazyk — pomáha i víno. Cena \$1.00

Severův Nervoton

Jest osvědčený a ověřovaný silně nervy, krev a celou soustavu nervovou posiluje, nervy utěšuje a př- vádí vředeňstí, vředeň spánek. Zdravě jest Cena \$1.00

Nашe lékařské oddělení učiti rady zdarma a zodpovídá každý dopis.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA